

ismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, legyen bennük és én is őbennük."

BOCSÁSS MEG !

Jézus Krisztus evangéliuma a megbocsátás evangéliuma volt. Nála a szeretet megbocsátást jelentett. Őbeme Isten a bocsánatot adta az embereknek. "Erről a próféták mind bizonysgot tesznek, hogy bűneinek bocsánatát veszi az Ő neve által mindenki, aki hisz őbenne." /Act 10,43/ Őnmaga is így tekintett kereszthalálára: "Ez az én vérem, az új szövetség vére, mely sokakért kiontatik bűnök bocsánatára." /Mt 26,28/

S most a bocsánatért esedezik ebben a csodálatos könyörgésben. Nem bosszúért és megfizetésért könyörög, hanem megbocsátásért. A hit megdicsőülése ez bizony, és minden idők számára példaul fog szolgálni, mert a következmények igazolták. Miközben ugyanis véghez viszi a megbocsátás nagy művét, ajka is bocsánatért esedezik. A tanítás és az élet itt is teljes egységben van Őnála.

NÉKIK !

- Kiknek?

- Ellenségeinek: a katonáknak, a papoknak, a népnek. Mindenkinnek, aki vétkez az ő halálában.

Jeruzsálemben az volt a szokás, hogy a halálraitéltet háttal a városnak feszítették keresztre, nehogy a szerencsétlen ember utolsó pillanatában megátkozza a várost. Az Úr Jézust is így feszítették meg, háttal a városnak. Tekintetét tehát onnan, a Golgota magasságából nyugatra fordította... át a tengereken... át az évszázadokon. Mindentlátó tekintetével átölelte minden egykor hozzátérő népét, átölelt minket is... engem is.